

Parasha Shemini - 'Achtste' - 5786
Thorah; Leviticus – Wajiqra 9:1-11:47
Haftarah; 2 Sam. 6:1 – 7:17
Brit Chadasha; Hebreeën 7:1 – 19

Shemini begint met de instructies van Moshè aan Aharon en zijn zonen voor de offers, die in de Mishkan moeten worden gebracht voor de zonden die zij of het volk hebben begaan.

Dit was op de afsluitende achtste dag na de zeven wijdingsdagen. (8:33-35)

Nadat ze deden wat Moshè bevolen had lezen we verder;

- dat de majesteit van de Eeuwige zich manifesteerde (9:23)
- zonder opdracht van G'd brengen Nadav en Awihoe eigen vuuroffers
- een felle vlam uit het heiligdom kwam en hen verteerde
- Aharon, Elazar en Itamar hun kleren niet mochten scheuren ten teken van rouw
- **en tenslotte krijgen ze van G'd te horen welk voedsel voor consumptie is toegestaan.**

Offeren; de relatie herstellen tussen mens en G'd.

Aharon en zijn zonen treden nu in functie.

Zij doen dienst onder leiding van Moshè, die nog als profeet en bemiddelaar optreedt.

De nieuwe priesters gaan de vier belangrijkste offers aanbieden.

Deze offers worden voor het hele volk aangeboden.

De Eeuwige had Moshè gezegd hoe de offers tot in detail moesten worden gebracht.

Het brandoffer, olah - alijah-opgaan. Het meeloffer, mincha. Het vredesoffer, zèwach sjelamim – shalom herkennen we hierin: Het zonde-reinigingsoffer, chattah – het offer voor per ongeluk overtredingen en zonden uit zwakheid. En tot slot het schuldoffer, asham – het offer voor o.a. het nalaten van goede dingen, voor onreinheid enz.

Het Hebreeuwse woord voor offer is 'qorban' (Marcus 7:11) en is afgeleid van het werkwoord 'qarav', dat 'naderbij komen' betekent.

Het Griekse woord voor offeren 'prosfereo' betekent 'aanbieden'.

Ook in het Latijn zien we dat; 'offerre' waar het woord offeren van afgeleid is, betekent ook 'aanbieden'.

Hier ligt duidelijk het accent op het aangeboden geschenk, dat een middel is om weer in de gunst te komen van G'd of - of zoals het rondom de volkeren Israël normaal was - om de afgoden gunstig te stemmen.

In het Hebreeuws ligt het accent niet op de offergave, maar op de offeraar die nadert tot G'd om met Hem in contact te komen.

De offergave is daarbij slechts een *middel* om het contact te intensiveren.

Het gaat dus niet om de herwinning van G'ds gunst door middel van een geschenk, maar het herstel van de relatie tussen G'd en mens.

Veel offers dienden ook om te danken en giften te brengen aan G'd.

Voor de mensen in de Oudheid was de rook van een brandend offer op het altaar het bewijs van iemands liefde en eerbied voor de Almachtige en Zijn mitswot – geboden.

De dramatiek en de schoonheid van de offerdienst schiepen samen met de muziek, de gebeden en de sterke geuren, een sfeer van ontzag.

Het was tegelijk een symbool en uitdrukking van iemands wens om zichzelf te zuiveren en zich met G'd te verzoenen.

Wat zeggen de offers ons?

Beschavingen zijn gekomen en gegaan.

Dat kan elke beschaving overkomen en het eerste teken van neergang is de patstelling. In plaats van de grote problemen die iedereen onderkent het hoofd te bieden, gaan de mensen op oude voet verder en geven ze de problemen door aan de volgende generatie.

Het tweede teken is dat men zich terugtrekt in irrationaliteit.

Omdat de mensen de feiten niet meer aankunnen, zoeken ze hun toevlucht in religieuze troost.

En gaat men offers brengen aan afgoden die het vacuüm gevuld hebben, vanwaar de G'd van de schepping uit is weggeredeneerd en men Zijn instructies voor een goed en moraal leven verlaten heeft.

Archeologen hebben op grote schaal gruwelijk bewijsmateriaal voor mensenoffers gevonden. Dit lijkt o.a. te zijn gebeurd bij de Maya's en bij het Khmerrijk in Cambodja.

Na de verwoesting van de Tweede Tempel door de Romeinen deden de Joden het tegenovergestelde en gingen zich niet meer focussen op de offerdienst, maar wijden ze hun energie aan het vinden van 'vervangers' van de offers.

Een voorbeeld daarvan was *gemiloet chasadiem*, daden van vriendelijkheid en goedheid.

Zoals geschreven staat in Hosea 6:6; *"Liefde wil Ik, geen offers."*

Een andere vervanger was de Torahstudie. Van de woorden uit Maleachie 1:11 zei men; "Iemand die de orde van de offerdienst reciteert, is als iemand die offers heeft gebracht."

Een ander vervangingsmiddel was het gebed.

Hosea 14:3 zei; *"Kom met woorden (van berouw) en keer terug naar de Eeuwige."*

Weer een ander was *teshoeva*.

In de Psalm 51:19 lezen we; *"Het offer voor G'd is een gebroken geest."*

Een vijfde was het vasten, dat gold als vervanging voor het vet en het bloed van het offer.*

Een zesde was de gastvrijheid.

Zoals de meeste profeten, wijzen en joodse denkers beseften dat offers symbolische handelingen waren die processen in de geest, het hart en het handelen van mensen aanduiden.

Handelingen die ook op andere wijze tot uitdrukking konden worden gebracht.

We kunnen de wil van G'd op het spoor komen door Torahstudie, we kunnen G'd dienen door gebed, we kunnen een financieel offer brengen door liefdadigheid te betrachten, we kunnen heilige gemeenschap creëren door gastvrij en liefdevol te zijn.

Offeren in gerechtigheid is het ideaal van de Tenach zo staat er in Maleachi 3:3.

Zondoffer, het fundament voor alle offers.

Yeshua bracht als zondeloos mens één definitief offer voor de zonde van de gehele mensheid.

Hij kwam niet om de 'wet' af te schaffen, maar om deze te vervullen, wat inhoudt dat Hij de realiteit werd waar de ceremoniële offers naar verwezen.

Hij is de volmaakte vervulling van van alle levitische offers, waarbij Hij Zichzelf gaf als het ultieme zondoffer.

De Opgestane gaat ons voor; Hij werd in de schemering in het graf gelegd en werd opgewekt in de schemering om in de achtste dag, de volheid der dagen, een Licht te zijn voor de volkeren.* (Joh. 8:12).

Hij biedt leiding en leven aan iedereen die Hem volgt.

Fêdde.

Bronnen; de Studie Bijbel, Jonathan Sacks - Leviticus blz 116-117 en mijn eigen gedachten.

* In de Bijbel is het vasten nergens het doel op zichzelf, hooguit een middel.

* <https://www.messiaanshetlevendwater.be/Studie&artikels/Heeft%20Yeshua.pdf>